

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. T.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, č. j. DSH/9210/15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2016, č. j. 57A 1/2016 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 30. 11. 2016, č. j. 57A 1/2016 – 35, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2015, č. j. DSH/9210/15, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Plzeň ze dne 12. 6. 2015, č. j. MMP/123351/15, jímž byla stěžovateli podle § 125f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za současného užití § 125c odst. 4 písm. f) uvedeného zákona, uložena pokuta ve výši 1500 Kč, neboť se dopustil správního deliktu podle § 125f odst. 1 téhož zákona tím, že „jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Mercedes, RZ: X, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť na podkladě oznámení Městské policie Plzeň, Dopravní skupiny bylo zjištěno, že dne 2. 1. 2015 nejméně od 16:18 do 16:28 hodin neznámý

řidič s uvedeným vozidlem neoprávněně zastavil a stál v Plzni, na vozovce pozemní komunikace Anglického nábřeží, u domu č. p. 13, v úseku platnosti svislé dopravní značky B 28 („zákaz zastavení“), kdy toto jednání vykazuje znaky přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.“.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě blanketní kasační stížnost, ve které mimo jiné uvedl, že „žalobce doplní kasační stížnost na výzvu soudu ve lhůtě stanovené soudem“.

[3] Jelikož tato kasační stížnost neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2017, č. j. 2 As 56/2017 – 23, vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu rozsudek krajského soudu napadá a z jakých důvodů byla kasační stížnost podána. Současně byl poučen, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 20. 3. 2017. Zástupce stěžovatele však na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval, když tato uplynula ve čtvrtek 20. 4. 2017.

[4] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

[6] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[7] V daném případě stěžovatel k výzvě soudu (tj. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2017, č. j. 2 As 56/2017 – 23) vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil a ani včas nepožádal o prodloužení této lhůty.

[8] Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, přičemž jejich absence brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč stěžovateli podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud

vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu